

inregistrata la D.G.F.P. a judetului Arad
sub nr. xxx/ 2006

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Xxxxxa fost sesizata de catre Activitatea de Control Fiscal Xxxx prin adresa nr. xxx/ad/17.07.2006, inregistrata la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Xxxx sub nr. xxxx/17.07.2006 asupra contestatiei formulate de

S.C. xxxxxx S.R.L.
cu sediul in Xxxx, xxxx, nr. xx, jud Xxxx

inregistrata la Activitatea de Control Fiscal Xxxx sub nr. xxx/11.07.2006 si la Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Xxxx sub nr. xxxx/17.07.2006

Contestatia a fost depusa la Directia Controlului Fiscal Xxxx unde a fost înregistrata sub nr. xxx/11.07.2006, fiind transmisa spre competenta solutionare Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului Xxxx, unde a fost înregistrata sub nr. xxxx/17.07.2006.

Contestatia a fost semnata de d-na. xxxx în calitate de director general si stampilata, conform prevederilor art. 176 din O.G. nr. 92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Contestatia a fost depusa în termenul legal de depunere prevazut de art. 177 din acelasi act normativ.

Constatând ca în speta sunt întrunite conditiile prevazute de art. 176, art. 177 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicat, Ministerul Finantelor Publice este investit în solutionarea contestatiei.

Obiectul contestatiei, îl constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala nr. xxx/02.06.2006 (punctul 2.2.1).

Suma totala contestata este de **xxx RON** si reprezinta:

- xxxx RON impozit pe veniturile obtinute din Romania de societatea xxxxx din Germania (persoana juridica nerezidenta), rezultat din control;
- xxxxx RON dobanzi de întârziere aferente impozitului pe veniturile obtinute din Romania de xxxx din Germania, calculate pana la 31.05.2006;
- xxxx RON penalitati de întârziere de 0,5%, calculate pana la 31.12.2005;
- xxxx RON penalitati de întârziere de 10%, calculate pana la 31.12.2003.

I. Petenta S.C. xxxxxx S.R.L. a formulat contestatie împotriva Deciziei de impunere nr. xxxx/02.06.2006 solicitând anularea partiala a dispozitiilor acesteia, respectiv cap. 2, pct. 2.2 cu privire la impozitul pe veniturile realizate din Romania de persoane juridice nerezidente "partenerul ... din Germania – firma xxxxx GmbH, cu sediul in xxx" pentru suma totala de xxx RON, afirmand ca: asa cum rezulta din cuprinsul capitolului III, pct. III. 10 din Raportul de inspectie fiscala si din cap. 2, pct. 2.2 din decizia de impunere, organul de control a interpretat si aplicat gresit dispozitiile legale incidente in cauza, a stabilit in mod eronat ca societatea datoreaza un impozit de 10%

asupra dobanzilor achitate firmei xxxxxx GmbH cu sediul in xx xx, Germania. Citeaza art. 12 din O.G. nr. 83/1998 si precizeaza “am prezentat organelor de control certificatul de rezidenta fiscala a partenerului nostru din Germania eliberat de Administratia Financiara xxxxx la data de 27.04.2006, emis in baza Conventiei de evitare a dublei impuneri Prin acest act se confirma ca firma xxxxx GmbH este rezidenta fiscal in Germania si ca a fost achitat in Germania impozitul pe veniturile realizate de societate, din Romania”, concluzioneaza ca in cauza sunt incidente dispozitiile Decretului nr. 625/1973 pentru ratificarea Conventiei dintre Republica Socialistă România și Republica Federala Germania privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii in vigoare pana la data de 31.12.2003. Citand art. 10(1) si (2) opiniaza ca “majoritatea conventiilor de evitare a dublei impuneri s-au orientat catre Conventia Model OECD, care consacra ca principiu impozitarea veniturilor in statul de rezidenta a beneficiarului venitului. In majoritatea acestor conventii, statul sursa al venitului are dreptul de a percepe impozit numai pe venituri strans legate de tranzactionarea unor bunuri imobile aflate pe teritoriul sau, sau in cazul in care nerezidentul detine in tara sursa o baza fixa prin care se realizeaza venitul.” Din interpretarea “gramaticala, sistematica si teleologica” a textelor de lege citate intelege “fara echivoc ca regula in materie de venituri realizate de persoane juridice nerezidente o constituie impunerea acestor venituri in statul de rezidenta al beneficiarului si ca numai in mod subsidiar veniturile mentionate vor fi impozitate in statul din care acestea provin.” Imprejurarea ca, in mod subsidiar, aceste venituri pot fi impuse si in statul din care acestea provin, nu este de natura a inlatura aplicabilitatea prevederilor alin. 1, care prescrie principiul care reprezinta regula cu privire la impunerea acestor venituri realizate de persoane nerezidente. Invoca solutiile irevocabile ale instantelor de judecata in spete similare din care a retinut ca acestea “au statuat regula ca nu poate fi impusa la plata impozitului pe dobanzi societatea comerciala nerezidenta care prezinta certificat de rezidenta fiscala in conditiile art. 12 din O.G. nr. 83/1998”, aminteste si ca, “instanta suprema a stabilit, cu valoare de principiu, ca regula generala cu privire la impunerea veniturilor persoanelor nerezidente o reprezinta impozitarea in statele de rezidenta a veniturilor realizate de persoane ale statelor respective in alte state, precum si ca efectuarea dovezii inregistrarii fiscale in tara de rezidenta atrage exonerarea de la plata impozitului pe veniturile realizate in Romania”. Concluzioneaza ca pentru realizarea scopului conventiei, veniturile realizate de firma xxxx GmbH (din raporturile comerciale cu firma romaneasca) se impun numai in Germania.

Referitor la dobanzile si penalitatile de intarziere calculate considera ca, acestea sunt legate cu necesitate de existenta unui debit legal datorat si in considerarea faptului ca un asemenea debit nu exista, apreciaza ca, lipseste baza de calcul a dobanzilor si penalitatilor de intarziere si in consecinta solicita anulara deciziei atacate si cu privire la accesorii.

II. In baza competentelor reglementate prin prevederile O.G. nr. 92/2003 si H.G. nr. 1050/2004 inspectorii A.C.F. Xxxx au efectuat prin sondaj, o inspectie fiscala generala asupra obligatiilor fiscale ale petentei.

La Cap. III. 10 din Raportul de inspectie fiscala, organele de control au consemnat ca, in perioada 01.03.2001 – 31.12.2003, S.C. xxxx S.R.L. Xxxx a efectuat plati in valuta reprezentand dobanzi, in baza unui contract de imprumut si doua contracte de leasing incheiate cu parteneri externi (xxx GmbH din Germania si xxx LTD din Cipru). Pentru

dobanzile achitate, petenta nu a calculat, declarat si achitat impozit pe veniturile realizate din Romania de persoane nerezidente (cota de 10%), reglementat prin prevederile art. 2, alin. 1, lit. a) din O.G. nr. 83/1997, coroborat cu prevederile O.M.F.P. nr. 635/2002. In anexa nr. 2 la raportul de inspectie fiscala a calculat obligatiile suplimentare si accesoriile aferente.

Societatea verificata, a prezentat organelor de control, certificatul de rezidenta fiscala pentru firma xxxx GmbH din Germania.

Organele de inspectie fiscala au precizat ca, in conformitate cu prevederile art. 12, alin. 1, din O.G. nr. 83/1998 cu modificarile ulterioare, "In situatia in care exista conventii pentru evitarea dublei impuneri, sunt aplicabile prevederile acelor conventii ... "astfel cota de impozitare prevazuta la art. 2, alin. 1 lit. a) din acelasi act normativ este de 10% "la fel ca si cota de impozit prevazuta in conventiile de evitare a dublei impuneri intre Romania si Germania, respectiv Cipru" cat si de conventiile de evitare a dublei impuneri incheiate intre Romania si celelalte state contractante) pentru perioada 01.03.2001 – 31.12.2003 cota de impozit de 10% asupra sumelor achitate in valuta, reprezentand dobanzi (prevazuta atat de art. 2, alin. 1, lit. a) din O.G. nr. 83/1998 cu modificarile ulterioare, cat si de conventiile de evitare a dublei impuneri incheiate intre Romania si celelalte state contractante). Au facut aplicatiunea acestor prevederi si a rezultat un impozit suplimentar de xxx RON pentru dobanzile achitate firmei xxx GmbH. Pentru neplata la termen a impozitului stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala s-au calculat dobanzi insumand xxxx RON, penalitati de intarziere de 0,5% insumand xxx RON si penalitati de intarziere de 10% insumand xxxx RON. Organele de inspectie fiscala considera ca precizarile referitoare la aplicarea conventiilor de evitare a dublei impuneri incheiate intre Romania cu diverse state, aprobate prin OMFP 635/2002, nu modifica si nu dau o alta interpretare prevederilor cuprinse in O.G. nr. 83/1998, respectiv Legea nr. 571/2003.

III. S.C. xxxxx S.R.L. cu sediul in Xxxx, este înregistrata la Oficiul Registrului Comertului Xxxx sub nr. J02/xxx/1994 si are ca obiect principal de activitate intretinerea si repararea autovehiculelor, comert cu autovehicule; are cont bancar la BRD Xxxx nr. RO58BRxxxxxxxx0200/ROL .

IV. Având în vedere actele si documentele depuse în sustinerea cauzei, motivele invocate de petenta si prevederile actelor normative în vigoare, se retine ca Ministerul Finantelor Publice prin Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Xxxx este investit a se pronunta daca în mod corect si legal, reprezentantii Activitatii de Control Fiscal au stabilit in sarcina petentei suma totala de xxx RON reprezentând impozit pe veniturile obtinute din Romania de persoane juridice nerezidente, dobânzi si penalitati de intarziere aferente.

În fapt, in baza competentelor reglementate prin prevederile O.G. nr. 92/2003 si H.G. nr. 1050/2004 inspectorii A.C.F. Xxxx au efectuat prin sondaj, o inspectie generala asupra obligatiilor fiscale la **S.C. xxxxx S.R.L.** din xxxx.

In temeiul prevederilor art. 96, alin. (3), lit. a) coroborat cu prevederile art. 89, alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 republicata, organele de control au extins inspectia fiscala asupra perioadei 01.03.2001 – 31.12.2005. In Raportul de inspectie fiscala nr.

xxx/02.06.2006, la CAP. III Constatari fiscale, organele de control au consemnat ca, in perioada 01.03.2001 – 31.12.2003, S.C. xxx S.R.L. Xxxx a efectuat plati in valuta cu titlu de dobanzi, in baza unui contract de imprumut si doua contracte de leasing incheiate cu parteneri externi (xxxx din Germania si xxxx LTD din Cipru). Pentru dobanzile achitate, petenta nu a calculat, declarat si achitat impozit pe veniturile realizate din Romania de persoane nerezidente.

Organele de inspectie fiscala, in temeiul prevederilor art. 12, alin. 1, din O.G. nr. 83/1998 cu modificarile ulterioare, corelat cu prevederile art. 2, alin. 1 lit. a) din acelasi act normativ au aplicat cota de impozitare de 10%, asupra sumelor achitate in valuta, in perioada 01.03.2001 – 31.12.2003. A rezultat un impozit suplimentar de xxxx RON pentru dobanzile achitate firmei xxxx GmbH. Pentru neplata la termen a impozitului stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala s-au calculat dobanzi insumand xxx RON, penalitati de intarziere de 0,5% insumand xxxx RON si penalitati de intarziere de 10% insumand xxxx RON. In anexa nr. 2 la raportul de inspectie fiscala (depusa la dosar) a fost prezentata baza de calcul a obligatiilor suplimentare si a accesoriilor aferente.

Societatea verificata, a prezentat organelor de control, certificatul de rezidenta fiscala pentru firma xxx GmbH din Germania. A contestat obligatiile suplimentare stabilite de organele de control pentru platile facute firmei xxx GmbH precizand ca “nu intelegem sa contestam sumele ... aferente relatiei cu firma xxx LTD din Cipru” deoarece aceasta nu a comunicat un certificat de rezidenta fiscala.

La contestatie a anexat fotocopia traducerii legalizata dupa “Dovada despre inregistrarea ca si contribuabil”, eliberata de Administratia Financiara xxxx la 27.04.2006 prin care a dovedit ca firma xxxx GmbH este “inregistrata cu codul fiscal xxxx/129/90006” si a confirmat ca “este rezidenta fiscal in Germania, in baza art. 4 al. 1 si 3 coroborat cu art. 11 al. 1 si 3 a Conventiei dintre Germania si Romania privitoare la evitarea dublei impuneri. Dobanzile din imprumutul de xxxx EURO care se platesc de catre xxxxx SRL xxxxx, Romania sunt supuse impozitarii in Germania.”

Cu adresa nr. xxxxx/16.08.2006 inregistrata la D.G.F.P. jud. Xxxx sub nr. xxxx/16.08.2006 petenta a cerut amanarea emiterii deciziei de solutionare a contestatiei, deoarece “dorim sa fim ascultati pentru a face clarificarile necesare in conformitate cu prevederile art. 9 si art. 183 din O.G. 92/2003” si s-a obligat sa faciliteze “aplicarea dispozitiilor art. 20 si art. 21 din Decretul nr. 625/1973”.

Urmare acestei solicitari, D.G.F.P. jud. Xxxx prin adresa nr. xxxx/23.08.2006, in temeiul prevederilor art. 7 si art. 199 din Codul de procedura fiscala, republicat, a comunicat petentei ca “termenul de solutiune al contestatiei formulata de dvs. s-a prelungit pana la data de 02.10.2006”, iar referitor la solicitarea de a fi ascultata i s-a precizat ca “**înlauntrul termenului mai sus precizat, aveti posibilitatea sa va adresati Serviciului Solutionare Contestatii, cam. xxx la sediul Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului xxx**”.

A fost ascultata in data de 12.09.2006 si ulterior intrevederii, in Adresa nr. xxxx/20.09.2006, inregistrata la D.G.F.P. Xxxx sub nr. xxxx/ad/21.09.2006, petenta a precizat ca:

“In data de 10.12.1997, intre societatea xxx GmbH din Germania si SC xxxxx SRL din Romania s-a incheiat contractul de creditare, in vederea construirii xxxxx din Xxxx... intre aceste doua societati exista incheiat un singur contract de imprumut pentru sumele achitate cu titlu de dobanzi aferente creditului de catre S.C. xxxxxx S.R.L.,

firma germana a platit impozitul aferent acestora, in Germania.” A precizat ca afirmatia este confirmata si de autoritatile fiscale din Germania. Reafirma ca “obligarea subscrisei la plata aceluiasi impozit si in Romania ar duce la o dubla impunere fiind incalcate prevederile Conventiei dintre RSR si RDG”.

In temeiul dispozitiilor art. 182 alin. 2 din Codul de procedura fiscala cu Adresa nr. xxx/19.10.2006, D.G.F.P. jud. Xxxx s-a adresat Agentiei Nationale de Administrare Fiscala, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor in care a expus pe larg temeiurile de drept aplicabile cauzei, practica internationala, referiri concrete la practica instantelor de judecata “care au pronuntat solutii contradictorii in legatura cu aceasta cauza” si cu precizarea opiniei organului de solutionare competent.

Cu adresa nr. xxxx/16.11.2006 inregistrata la D.G.F. judet Xxxx sub nr. xxx/ad/20.11.2006 s-a primit raspunsul Directiei Generale Legislatie Impozite Directe care afirma ca este la curent cu faptul ca, instantele judecatoresti au desfiintat multe procese – verbale de constatare ale organelor de control si unele decizii ale Directiei generale de solutionare a contestatiilor din minister, avand ca obiect impozitul retinut la sursa pe veniturile realizate din Romania de nerezidenti. Expune pozitia ministerului si clarifica spiritul conventiilor de evitare al dublei impuneri, iar in final concluzioneaza: *“Veniturile de natura dobanzilor obtinute din Romania, de persoane rezidente in Germania sunt impozabile in tara noastra potrivit prevederilor paragrafului 2, al articolului 10 <<Dobanzi>> din Decretul nr. 625/1973 pentru ratificarea conventiei de evitare a dublei impuneri in Romania si R.F. Germania. Eliminarea dublei impuneri se asigura in Germania potrivit prevederilor paragrafului 2, lit.b) al articolului 19 (...). Autoritatile fiscale romane vor elibera certificatul de atestare a impozitului platit in Romania, conform prevederilor Ordinului ministrului finantelor nr. 1798/1998. De altfel, pe langa Modelul cadru OECD si legislatia comunitara sustine acest punct de vedere, respectiv dreptul tarii de sursa de a impune veniturile de natura dobanzilor. Astfel pentru ca numai tara de rezidenta sa impuna veniturile de natura dobanzilor, UE a adoptat Directiva nr. 48/2003 privind impunerea veniturilor din dobanzi obtinute de persoanele fizice. Astfel, in transpunerea prevederilor acestei Directive pentru cetatenii din Uniunea Europeana, Romania scuteste in mod explicit aceste venituri, potrivit art. 117, lit. i) din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea si completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Daca, conceptul UE ar fi fost ca aceste venituri se impun numai in tara de rezidenta, atunci nu ar mai fi fost necesara adoptarea acestei Directive de catre statele membre.”*

Cauza suspusa solutionarii este daca in speta sunt aplicabile prevederile art. 10(2) din CONVENȚIA dintre Republica Socialistă România și Republica Federala Germania privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii **in conditiile in care petenta (S.C. xxxxxx S.R.L. din Arad) a dovedit ca veniturile din dobanzi achitate firmei xxxx GmbH** au fost impozitate de organele fiscale germane, in concordanta cu prevederile art. 10(1) din Conventia ratificata prin Decretul nr. 625/1973.

Analiza documentelor depuse la dosar, din perspectiva continutului Adresei nr. xxxxx/16.11.2006 a M.F.P, in considerarea afirmatiilor contestatarei si a sustinerilor organului de control, s-a constatat ca, in cauza sun incidente urmatoarele prevederi legale:

ORDONANTA nr. 83/1998 privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente

“ART. 12

(1) *În situația în care exista convenții pentru evitarea dublei impuneri, sunt aplicabile prevederile acelor convenții, coroborate cu prevederile art. 5.*

(2) *Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, beneficiarul venitului va prezenta organelor fiscale din România certificatul de rezidență fiscală, eliberat de organul fiscal din țara de rezidență, prin care sa se ateste ca este rezident al statului respectiv și ca îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.”*

DECRET Nr. 625/1973 pentru ratificarea Convenției dintre Republica Socialistă România și Republica Federala Germania privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii.

“ART. 10

Dobinzi

(1) *Dobinzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unei persoane care are reședința în celălalt stat contractant pot fi impuse în acest celălalt stat contractant.*

(2) *Aceste dobinzi pot fi însă impuse și în statul contractant din care provin, în conformitate cu legislația acestui stat, dar impozitul astfel stabilit nu poate depăși 10 la suta din suma dobinzilor.*

(3) *Termenul dobinzi, folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din împrumuturi publice, din titluri de obligațiuni, indiferent dacă sînt cu participare la beneficii sau garantate ipotecar, veniturile care provin din creanțe de orice natura, precum și toate celelalte venituri care sînt asimilate, de legislația fiscală a statului din care provin, cu veniturile din împrumuturi.*

[...]

(5) *Dobinzile sînt considerate ca provenind dintr-un stat contractant atunci cînd debitorul își are reședința în acel stat. Cu toate acestea, dacă debitorul dobinzilor, indiferent dacă este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu stabil și creanța pentru care se plătesc aceste dobinzi a fost contractată pentru trebuințele aceluși sediu stabil, iar dobinzile se plătesc la acel sediu, aceste dobinzi sînt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul stabilit.*

[...]

ART. 19

Înlăturarea dublei impuneri

(1) *Pentru o persoană care își are reședința în Republica Socialistă România impozitul se stabilește în felul următor:*

La impozitul care se percepe în Republica Socialistă România asupra veniturilor provenind din Republica Federala Germania și asupra valorilor patrimoniale aflate în Republica Federala Germania se ia în considerare, ținînd seama de prevederile legislației fiscale din Republica Socialistă România privitoare la luarea în considerare a impozitelor străine, impozitul care a fost plătit în conformitate cu legislația Republicii Federale Germania și în concordanță cu prezenta convenție.

Suma care urmează a fi luată în considerare nu trebuie să depășească totuși partea din impozitul Republicii Socialiste România aferentă acestor venituri, stabilită înainte de luarea în considerare.

(2) *Pentru o persoană care își are reședința în Republica Federala Germania:*

a) *Din baza de impunere a Republicii Federale Germania se exceptează veniturile provenind din surse aflate în Republica Socialistă România sau valorile patrimoniale aflate în Republica Socialistă România care, în conformitate cu prezenta convenție, pot fi impuse în Republica Socialistă România în măsura în care nu sînt aplicabile prevederile de la litera b). Republica Federala Germania își rezerva dreptul să țină seama de veniturile astfel exceptate la stabilirea cotelor de impunere. Fraza 1 se aplică la dividende numai în cazul cînd dividendele sînt plătite de o societate care își are sediul în Republica Socialistă România unei societăți de capitaluri care își are reședința în Republica Federala Germania și care posedă cel puțin 25 la suta din părțile sociale cu drept de vot al primei societăți. Din baza de impunere pentru impozitul Republicii Federale Germania se exceptează, de asemenea, participările ale căror dividende, în conformitate cu fraza anterioară, sînt exceptate din baza de impunere sau ar fi exceptate la plată.*

b) *Impozitul care, în conformitate cu legislația Republicii Socialiste România și în concordanță cu prezenta convenție, se plătește pentru veniturile menționate mai jos, provenite din surse aflate în Republica Socialistă România, se ia în considerare la impozitul perceput în Republica Federala Germania asupra acestor venituri, ținînd seama de prevederile legislației fiscale a Republicii Federale Germania privitoare la luarea în considerare a impozitelor străine:*

[...]

2. dobinzile, în sensul prevederilor articolului 10;
[...]

ART. 20

Procedura amiabila

(1) Când o persoană care își are reședința într-un stat contractant apreciază ca măsurile luate de un stat contractant sau de ambele state contractante au avut sau vor avea ca urmare o impozitare care nu este conformă cu prezenta convenție, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația națională a acestor state, să supună cazul sau autorității competente a statului al cărui rezident este.

(2) Dacă această autoritate competentă considera ca reclamația este întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să aducă o rezolvare satisfăcătoare, se va strădui să rezolve pe cale amiabilă cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este conformă cu convenția.

(3) Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui ca, de comun acord, să înlăture dificultățile sau îndoielile la care poate da loc aplicarea sau interpretarea convenției. Ele pot, de asemenea, să se consulte împreună în vederea evitării dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

(4) Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în vederea aplicării dispozițiilor prezentei convenții.

ART. 21

Schimb de informații

(1) Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prezentei convenții.

Toate informațiile obținute pe această cale vor fi ținute în secret și nu vor putea fi comunicate decât persoanelor sau autorităților care au sarcina stabilirii și încasării impozitelor vizate de prezenta convenție.

(2) Dispozițiile paragrafului 1 nu pot fi în nici un caz interpretate ca impunând unuia dintre statele contractante obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare prevederilor legislației sau practicii administrative proprii sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu ar putea fi obținute pe baza prevederilor legislației în vigoare sau în cadrul practicii administrative normale proprii sau a celuilalt stat contractant;

c) de a transmite informații care ar da la iveală un secret comercial, de afaceri, profesional sau un procedeu comercial ori informații a căror comunicare ar fi contrară ordinii publice.”

ORDIN nr. 635/2002 pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state

“3. Prevederea paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe", redată prin sintagma: "Totuși, aceste dividende, dobânzi, comisioane, redevențe sunt de asemenea impozabile în statul din care provin asemenea venituri cu o cota prevăzută în mod expres prin convenție", nu este anulată de paragraful 1 al aceluiași articol, care prevede ca veniturile respective plătite unui rezident al statului cu care România are încheiată convenție se impun în statul sau de rezidență.

Dispozițiile paragrafului 2 de la articolele: "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" statuează dreptul statului de sursă, respectiv al statului roman, de a încasa impozitul pentru veniturile menționate, realizate din România de persoanele rezidente ale statelor partenere, însă la nivelul prevăzut de convenții, nivel care, de regula, este mai redus decât cel stabilit prin [Ordonanța Guvernului nr. 83/1998](#) sau prin legislația care reglementează impunerea unor asemenea venituri realizate de persoane fizice sau persoane juridice române.

LEGEA nr. 571/2003 privind Codul fiscal (forma aplicabilă până la data de 31 decembrie 2006)

“Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

ART. 117

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referință de pe piețele interbancare la depozitele la o luna, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denumite depozitele la vedere/conturile curente respective, precum și la depunerile la casele de ajutor reciproc;

b) dobânda la instrumentele/creditele externe, titlurile de creanță reprezentând credite externe, contractate direct sau prin emisiuni de titluri ori obligațiuni, precum și dobânda aferentă emisiunilor de titluri de stat pe piața internă și externă de capital, cu condiția ca aceste instrumente/titluri să fie emise și/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Națională a României, de bănci care acționează în calitate de agent al Guvernului român.

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare recunoscută și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emitatorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

LEGEA nr. 343/2006 pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal

“76. La articolul 117, după litera h) se introduc două noi litere, literele i) și j), cu următorul cuprins:

”i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăților de dobândă, așa cum sunt definite la art. 124⁵, obținute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit;”

Conținutul textelor de lege mai sus citate corelate cu argumentele expuse de Direcția Generală Legislație Impozite Direct din cadrul Ministerului Finanțelor Publice în adresa nr. xxxxx/16.11.2006 conduc la concluzia că sumele plătite de S.C. xxxx S.R.L. partenerului din Germania sunt impozabile cu cota de 10% și pe cale de consecință contestația împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de Inspectoratul Fiscal nr. xxxx/02.06.2006 (punctul 2.2.1) urmează să fie respinsă.

Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere aferente impozitului suplimentar, calculate în Anexa nr. 2, se reține că stabilirea de dobânzi și penalități în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natură impozabilă, stabilit în sarcina petentei, contestația va fi respinsă și pentru debitul reprezentând dobânzi și penalități în suma totală de **xxxx RON** reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus arătate, în conformitate cu prevederile art. 12, din [ORDONANȚA nr. 83/1998](#) privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, art. 10, art. 19, art. 20, art. 21, din [DECRETUL Nr. 625/1973](#) pentru ratificarea Convenției dintre Republica Socialistă România și Republica Federală Germania privind evitarea dublei impuneri asupra veniturilor și averii, punctul 3 din [ORDIN nr. 635/2002](#) pentru aprobarea Precizărilor referitoare la aplicarea convențiilor sau acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de România

cu diverse state si prevederile art. 176, art. 177, art. 186 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, se

DECIDE

Respingerea ca neantemeiata a contestatiei formulata de S.C. xxxxx S.R.L. cu sediul in Xxxx nr. xxx, jud Xxxx împotriva Deciziei de impunere nr. xxx/02.06.2006, pentru suma totala de xxxx RON.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul xxx, in conditiile Legii 554/2004 privind contenciosul administrativ.